

TROMMELVLIES 35:

Huishoudjam

Een ontwapenend tafereeltje was het, vrijdagavond laat bij Jools' *Later*. Het gebeurde tijdens het tweede nummer van een verrassend fris potje Pearl Jam. Eddie Vedder liep in de laatste woeste tonen van *Severed hands* achteruit, struikelde en donderde bijna achterover tegen het drumstel, en schopte in zijn semi-val een beker water (thee?) die op het podium stond, om. Terwijl de camera de volgende act al weer opzoekt, ik dacht The Zutons, kon je nog net zien dat Ed de knoeiboel netjes droog stond te deppen met een grote witte handdoek. Zo huiselijk, ja, zelfs buitengewoon huishoudelijk. Toen de band aan het eind van de show braaf *Alive* herkauwde, maakte de opgewekte zanger zelfs nog een spontaan dansje met de lieflijke Corinne Bailey Rae die vanaf haar podiumpje aan de overkant had staan toekijken. Zo schattig. Ik kreeg gewoon zin om "Eddie is lief" op mijn schooltas te schrijven. Alleen heb ik natuurlijk allang geen schooltas meer.

Ik moest trouwens ook al aan mijn ouwe schooltas denken toen ik het hoesje van *Drum's Not Dead* van Liars voor het eerst zag. Dat ziet er precies zo uit als mijn wiskundeschrift op de middelbare school! Als ál mijn schriften trouwens, én mijn kaftpapier en mijn tas en mijn agenda. Op zo'n zelfde manier beschreef en beletterde ik (zuiver concentratiebevorderend natuurlijk, heus niet uit verveling, dat begrijpt iedereen toch wel?) al mijn spullen destijds. En maakte ik hoesjes voor mijn cassettebandjes. Maar is dat reden genoeg om dit album te willen bezitten? Vroeger misschien wel, nu ben ik niet meer zo gek. Ik vind de hoes persoonlijk namelijk mooier dan het merendeel van de plaat.

En er is weer een partij moois uitgekomen, de laatste paar weken... Ik blijf maar kwijlen vanwege de onaardse smakelijkheid van Hawksley Workman, maar wat dacht je van die overrompelende *Surprise* van Paul Simon, in een onorthodoxe samenscholing met Brian Eno? Of Sandy Dillon met *Pull The Strings* (dat is dus Tom Waits na zijn ombouwoperatie tot vrouw, die echter godzijdank nog wel gewoon zijn eigen stem heeft en nog dezelfde muziek maakt)! En dan zeg ik nog geeneens *Be Your Own Pet* en *Dirty Pretty Things*. Had ik Hawksley Workman al genoemd?

O ja, nog even dit – hou die naam in de gaten: The Spinto Band, die waren er vrijdagavond ook bij. Beetje Kaiser Franz meets The Coral, met de motoriek van Devo, maar dan nog een beetje meer hyper. En als deze jongens binnenkort grootscheeps gehyped gaan worden, omdat de Britse muziekers Arctic Monkeys na 'n week of drie wel weer zat zal zijn, onthoud dan ook dat ik het gezegd heb destijds. Spinto Band! Ik was het aller-, allereerst!! Mag ik even een doekje?

Soundtracksuggestie tijdens het stofzuigen van deze column: likkebaardend *Homesick* van Sandy Dillon (maar *Smells like teen spirit* van Nirvana mag ook).